

[Lilli Gyldenkilde]

Vi er meget optaget af at få samtaler og få gode råd fra alle sider om, hvordan vi gør det her, for vi ønsker inderligt, at vi får en uddannelseslov, som de arbejdsløse kan bruge. Langt over halvdelen af de arbejdsløse vil blive kvinder dér, hvor det ikke allerede er det i de forskellige grupperinger.

Jeg skal også nævne, at vi her i landet har konsulenter for landbrug og visse erhverv. Jeg synes, tiden er inde til, at vi finder nogle modeller frem for, hvordan vi kan lave en konsulentordning for erhvervsledere, erhvervskvinder, iværksætterkvinder, som kan sætte noget i gang, som kan hjælpe dem igennem papirmøllen og igennem den meget træge, meget tunge mandeverden, de begiver sig ind i.

Jeg har desværre ikke mere taletid, men kommer igen i anden omgang.

Estrup (RV):

Det er nemt at give et rammende signalement af kvindearbejdsløsheden. Det er derimod svært at gøre noget effektivt, og på mange områder må man vel nærmest sige, at vi i øjeblikket søger i blinde. Det er efter min mening det, dagens debat drejer sig om: hvordan kommer vi ud af den situation, hvor vi dårlig ved hvad vi gør?

Med hensyn til kvindearbejdsløsheden ved vi, at ca. 45 pct. af arbejdsstyrken er kvinder, men næsten 60 pct. af ledigheden bæres af kvinder. Det er i en nøddeskal problemet. Hvis man dertil føjer, at kvinderne har et langt tungere ledighedsforløb end mændene, har man dermed peget på nogle af de væsentlige problemer. Kvindernes ledighedsperioder er i gennemsnit væsentlig længere end mændenes. Ser man på det begreb, der hedder ledighedsgraden, som altså er den andel af året, en person i gennemsnit er ledig, er tallet 0,35, når det drejer sig om kvinderne, og 0,28, når det drejer sig om mændene.

Samtidig kan vi se, som det har været bemærket fra anden side i dag, at der har været en glædelig udvikling i 1986 og også i de første måneder af 1987. Vi har haft et fald i de sidste 12 måneder på ca. 10.000 i antallet af kvinder, der er arbejdsløse, og det er overraskende, fordi vi samtdig har haft en stigning for mændenes vedkommende på 5.000.

Vi har også haft en nedgang i det, man kunne kalde overrepræsentationen af kvinder

blandt de arbejdsløse, hvor der hidtil har været et meget stort antal kvinder. Vi har nu fået sænket det tal, også inden for de sidste 12 måneder, med 14.000. Og vi har haft noget, som måske er særlig overraskende: et fald i deltidsfrekvensen for kvinder.

Alt dette er jo gode ting, der trækker i den rigtige retning. Det skal på den anden side ikke misforstås. Problemet er tungt nok endda. Det, som er essensen af det, og grunden til, at jeg bringer det frem, er: ved vi egentlig, hvad årsagen til den gunstige udvikling er? Er vi overhovedet i stand til at sige: her har vi den væsentlige faktor? Er det den almindelige gunstige beskæftigelsesudvikling? Det er der ikke noget der tyder på, for så skulle det også være gået bedre for mændene. Er det måske nogle af de projekter, vi har sat i gang? Vi ved vel egentlig ikke, hvad årsagen er.

Dermed er vi fremme ved noget, som efter min mening berøres i det brev, ordførerne har fået fra Danske Kvinders Nationalråd: analysemateriale og forståelsen omkring kvindearbejdsløsheden er for dårlig. Jeg synes godt, man kunne forvente, at Arbejdsministeriet i højere grad målrettede indsatsen på dette område, som vi ved er helt centralt i ledighedsbekæmpelsen, sådan at man mere løbende var i stand til at følge udviklingen og med jævne mellemrum fik analyser af, hvorfor udviklingen gik i den retning, den faktisk har gjort.

Hovedproblemet kender vi selvfølgelig i store træk. Det har været beskrevet i mange analyser, og det er også gjort i dag. Det er selvfølgelig de gennemsnitligt meget korte grunduddannelser hos kvinderne, i mange tilfælde ikke mere end syv år, et særligt problem for de over 40-årige kvinder på arbejdsmarkedet, som oven i købet er den gruppe, hvor erhvervsfrekvensen stiger i øjeblikket på grund af den såkaldte generationseffekt. Det er i tilgift selvfølgelig også et spørgsmål om lav selvtilid. Det er et spørgsmål om, at man ønsker job frem for uddannelse, og at der som en synd fra gammel tid ligger et ensidigt erhvervsvalg med en masse forklaringer, herunder familiemønstre og andre ting, vi har meget svært ved at gøre noget ved.

Nogle af de initiativer, der er taget, er oplagte. Vi har prøvet på forskellig led at bygge bro over uddannelseskloften. Det er bl.a. sket gennem den lovgivning, vi gennemførte for